

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

8T 74/2016 - 1383

Okresní soud v Berouně rozhodl v hlavním líčení konaném dne **9.11.2016** v senátě složeném z předsedy Mgr. Aleše Grombíře a přísedících Mgr. Adély Bílinové a PhDr. Ludmily Tóthové, **takto:**

Obžalovaná

společnost URSO GROUP S.E.

se sídlem Praha 5, Plzeňská 1270/97, IČ: 29311004,

je vinna, že

v úmyslu získat níže popsané nemovitosti pod záminkou uzavření smlouvy o půjčce ve výši 150.000,-Kč mezi společnostmi Urso Group S.E. na straně věřitele a [REDACTED], nar. [REDACTED] a [REDACTED], nar. [REDACTED] na straně dlužníků a plné moci na vyřízení a úhradu exekuce [REDACTED] prostřednictvím uvedené půjčky dne 24.9.2013 v Berouně na pobočce České pošty s.p. Kostelní ulice čp.121/27, Beroun předestřel [REDACTED] jako statutární orgán a předseda představenstva společnosti URSO GROUP S.E. se sídlem Praha 5 – Košíře, Plzeňská 1270/97, IČ 29311004 jednajícím jejím jménem, [REDACTED] a [REDACTED] bez jejich vědomí a souhlasu mimo jiné k podpisu kupní smlouvy na podej nemovitostí bytu č. [REDACTED] nacházejícího se v budově [REDACTED] čp. [REDACTED] – bytový dům na parcele p.č. St. [REDACTED] – zastavěná plocha a nádvoří, spoluvlastnického podílu o velikosti [REDACTED] na společných částech domu čp. [REDACTED] – bytový dům na parcele p.č. St. [REDACTED] – zastavěná plocha a nádvoří, spoluvlastnického podílu o velikosti [REDACTED] na pozemku p.č. St. [REDACTED] – zastavěná plocha a nádvoří o výměře 313 m² vše zapsáno Katastrálním úřadem pro Středočeský kraj, Katastrální pracoviště [REDACTED] na LV č. [REDACTED] (bytová jednotka), LV č. [REDACTED] (spoluvlastnické podíly na společných částech domu čp. [REDACTED] a pozemku p.č. St. [REDACTED] pro obec [REDACTED], k.ú. [REDACTED], jejich byli spoluvlastníky každý s velikostí spoluvlastnického podílu ideální 1/2 celku, na straně prodávajících, kteří v domnění, že podepisují zmiňovanou smlouvu o půjčce, kupní smlouvu podepsali a společností Urso Group S.E. zastoupenou předsedou představenstva [REDACTED] jako kupující za cenu ve výši 900.000,-Kč, přičemž společností Urso Group S.E. byla uhrazena dne 25.9.2013

exekuce [REDACTED] ve výši 117.570,-Kč Exekutorskému úřadu Praha – východ pod sp.zn. [REDACTED] vážnoucí na nemovitosti a při podpisu kupní smlouvy jí vyplatili pouze finanční hotovost ve výši 30.000,-Kč jako dorovnání údajného rozdílu mezi výší půjčky a exekuce, kdy shora popsáním jednáním [REDACTED], které lze podle ustanovení § 8 odst.2, písm.a) zákona č.418/2011 Sb. přičítat společnosti Urso Group S.E. způsobil [REDACTED] a [REDACTED] škodu ve výši 1.302.430,-Kč, představující rozdíl mezi vyčíslenou hodnotou nemovitosti a skutečně vyplacenými finančními prostředky,

tedy: sebe obohatila tím, že uvedla někoho v omyl a způsobila tak na cizím majetku značnou škodu,

čímž spáchala

zločin podvod podle § 209 odst. 1, odst. 4 písm. d) tr. zákoníku

a odsuzuje se

podle § 15 odst. 1 písm.c), § 18 odst. 1, odst. 2 zákona č. 418/2011 Sb. za použití § 68 tr. zákoníku k peněžitému trestu **ve výměře 250.000,- (dvěstěpadesát) Kč**, který je tvořen 100 denními sazbami po 2.500,- Kč.

Odůvodnění:

Po provedeném hlavním líčení vzal soud za prokázaný skutkový stav uvedený ve výroku tohoto rozsudku.

Zmocněnec obžalované společnosti [REDACTED] využila svého práva a odmítla k věci vypovídat.

Svěddek [REDACTED] využil taktéž svého práva nevypovídat.

Svěddek [REDACTED] ve své výpovědi mj. uvedl, že [REDACTED], který s nimi sjednával a uzavíral „půjčku“ vystupoval jménem společnosti Urso Group, přičemž tato společnost byla uvedena i na vizitce, kterou mu zanechal.

Před rozhodnutím ve věci přihlédl soud i k ostatním provedeným důkazům, kterými jsou znalecké posudky z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie – klinická psychologie posuzující rozumové schopnosti a věrohodnost poškozených [REDACTED] a [REDACTED], výpověď svědkyně [REDACTED], úřední záznam o podání vysvětlení [REDACTED] (přečtený u hlavního líčení za podmínek § 211 odst. 6 tr. řádu), jakož i důkazy listinné – rozsudek OS v Berouně sp.zn. 1T 47/2015 ze dne 3.8.2015, výpis z obchodního rejstříku ohledně obžalované společnosti,

výpisy z účtů obžalované společnosti, účetní doklady společnosti Urso Group za rok 2013, daňové priznání za r. 2013 a další.

Po zhodnocení všech provedených důkazů zaujal soud k věci následující stanovisko:

Jak vyplývá i z rozhodnutí KS v Praze, proti obžalované právnické osobě (spol. Urso Group S.E.) a proti obžalované fyzické osobě (obžalovaný ██████████), mělo být v souladu s ustanovením § 31 zákona č. 418/2011 Sb. vedeno od počátku společné řízení, což se v přípravném řízení nestalo, přičemž v řízení před soudem nebylo již možné toto pochybení napravit sloučením obou trestních věcí, jelikož obžaloby byly podány s větším časovým odstupem a navíc napadly jiným zákonným soudcům. Okresní soud v Berouně se měl tudíž ve dvou samostatných řízeních zabývat v podstatě identickým jednáním – skutkem, kvalifikovaným v obou případech jako zločin podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 4 písm. d) tr. zákoníku.

Jelikož soud před zahájením hlavního líčení v této trestní věci zjistil, resp. v úvodu hlavního líčení konstatoval, že nabytí právní moci rozsudek Okresního soudu v Berouně sp.zn. 1T 47/2015 ze dne 25.8.2016, prováděl dokazování kontextem tohoto rozhodnutí.

Tímto rozsudkem byl obžalovaný ██████████ uznán vinným zločinem podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 4 písm.d) tr. zákoníku, kterého se dopustil tím, že v úmyslu získat níže popsané nemovitosti jako předseda představenstva společnosti URSO GROUP S.E. se sídlem Praha 5 – Košíře, Plzeňská 1270/97, IČ 29311004 s dosud neustanovenou osobou, která se na jednání aktivně podílela pod záminkou uzavření smlouvy o půjčce ve výši 150.000,- Kč mezi společností URSO GROUP S.E. na straně věřitele a ██████████, nar. ██████████ a ██████████, nar. ██████████ na straně dlužníků a plné moci na vyřízení a úhradu exekuce ██████████ prostřednictvím uvedené půjčky dne 24.9.2013 v Berouně na pobočce České pošty s.p. Kostelní ulice čp. 121/27 předestřeli ██████████ a ██████████ bez jejich vědomí a souhlasu mimo jiné k podpisu kupní smlouvy na prodej nemovitostí bytu č. ██████████ nacházejícího se v budově ██████████ čp. ██████████ – bytový dům na parcele p.č. St. ██████████ – zastavěná plocha a nádvoří, spoluvlastnického podílu o velikosti ██████████ na společných částech domu čp. ██████████ – bytový dům na parcele p.č. St. ██████████ – zastavěná plocha a nádvoří, spoluvlastnického podílu o velikosti ██████████ na pozemku p.č. St. ██████████ – zastavěná plocha a nádvoří o výměře 313 m² vše zapsáno Katastrálním úřadem pro Středočeský kraj, Katastrální pracoviště ██████████ na LV č. ██████████ (bytová jednotka), LV č. ██████████ (spoluvlastnické podíly na společných částech domu čp. ██████████ a pozemku p.č. St. ██████████) pro obec ██████████ k.ú. ██████████, jejichž byli spoluvlastníky každý s velikostí spoluvlastnického podílu ideální 1/2 celku, na straně prodávajících, kteří v domnění, že podepisují zmiňovanou smlouvu o půjčce, kupní smlouvu podepsali a společností URSO GROUP S.E. zastoupenou předsedou představenstva ██████████ jako kupující za cenu ve výši 900.000,- Kč, přičemž společností URSO GROUP S.E. byla uhrazena dne 25.9.2013 exekuce ██████████ ve výši 117.570,- Kč Exekutorskému úřadu Praha – východ pod sp.zn. ██████████ váznoucí na nemovitosti a při podpisu kupní smlouvy jí vyplatili pouze finanční hotovost ve výši 30.000,- Kč jako dorovnání údajného rozdílu mezi výší půjčky a exekuce, čímž způsobili Jance Pánkové a Františku Pánkovi škodu ve výši 1.302.430,- Kč, představující rozdíl mezi vyčíslenou hodnotou nemovitosti a skutečně vyplacenými finančními prostředky. Za tento trestný čin byl odsouzen k podmíněnému trestu odnětí svobody v trvání 3 let se zkušební dobou v délce 5 let a k trestu zákazu činnosti, zákazu výkonu funkce spojené s převodem nemovitostí a uzavírání půjček na dobu 5 let. Tento rozsudek nabytí právní moci dne 1.11.2016 rozhodnutím Krajského soudu v Praze sp.zn. 13To 392/2016, jímž bylo zamítnuto odvolání obžalovaného ██████████

Soud za této situace mohl vycházet, resp. vycházel z toho, že podvodné jednání uvedené v obžalobě je ve vztahu k svědku [REDAKCE] který byl za ně odsouzen ve věci sp.zn. 1T 47/2015 prokázané a je nutno dokazování soustředit pouze na zodpovězení otázky, zda-li za toto jednání nese trestní odpovědnost i obžalovaná právnická osoba – společnost Urso Group S.E..

Soud po provedeném dokazování dospěl k jednoznačnému závěru, že společnost Urso Group trestně odpovědná za jednání uvedené v obžalobě je. Jak je již zmíněno výše, svědek [REDAKCE] uvedl, že svědek [REDAKCE] při sjednávání „půjčky“ vystupoval jménem společnosti Urso Group. (Svědčyně [REDAKCE] je silně nedoslýchavá, jak soud i zjistil při jejím výslechu, takže se svědkem [REDAKCE] jednal převážně její syn – svědek [REDAKCE]. S tímto tvrzením svědka [REDAKCE] plně korespondují i provedené důkazy listinné – především písemnosti, které podepsali na poště (a nechali ověřit) poškození [REDAKCE] s [REDAKCE]. Jedná se o kupní smlouvu ohledně prodeje nemovitostí uvedených ve výroku a smlouva o nájmu těchto nemovitostí, jež byly uzavřeny mezi poškozenými [REDAKCE] a [REDAKCE] na straně jedné a společností Urso Group na straně druhé. Společnost Urso Group je uvedena i na příjmových pokladních dokladech jako poskytovatel plateb za prodej nemovitostí poškozených. (Soud s ohledem na nastalou důkazní situaci, resp. s ohledem na to, že účetní doklady svědek [REDAKCE] dodal za rok 2013 zpětně, takže daňové přiznání za r. 2013 bylo podáno až v roce 2016, podrobněji nezkoumal účetní doklady za rok 2013 ve vztahu k projednávané věci, neboť svědek [REDAKCE] mohl dodané účetní doklady „přizpůsobit“ probíhajícímu řízení proti němu a proti spol. Urso Group.) Je tedy zjevné, že svědek [REDAKCE] jako statutární orgán (jednatel) jednal jménem společnosti Urso Group při páčání trestné činnosti a lze tudíž této právnické osobě (společnosti Urso Group) přičíst spáchání této trestné činnosti v souladu s ustanoveními §§ 7 a 8 zákona č. 418/2011 Sb.

Jednání obžalované společnosti soud v souladu s obžalobou kvalifikoval jako zločin podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 4 písm. d) tr. zákoníku, neboť sebe obohatila tím, že jiného (poškozené) uvedla v omyl (jednáním popsáním ve výroku) a způsobila tak na cizím majetku (poškozeným) značnou škodu ve smyslu trestního zákoníku, resp. škodu 1.302.430,- Kč.

Při stanovení druhu trestu a jeho výměry se soud řídil hledisky uvedenými v § 14 zákona č. 418/2011 Sb. zejména přihlédl k povaze a závažnosti trestného činu, k poměrům právnické osoby, její dosavadní činnosti a jejím majetkovým poměrům. Jako k polehčující okolnosti mohl soud přihlédnout k tomu, že společnost Urso Group nebyla dosud trestána. Naopak jako okolnost přitěžující vzal soud na zřetel to, že obžalovaná právnická osoba využila těžké životní situace poškozených (probíhající exekuce na byt), jejich vyššího věku a nízkého právního vědomí k tomu, aby je podvodným jednáním připravila o jednu z mála zbývajících jistot – střechu nad hlavou. Při ukládání trestu vzal soud na zřetel i to, že svědek [REDAKCE] byl jako fyzická osoba (a de facto jako jediná činná osoba ve společnosti) odsouzen za identické jednání k poměrně přísnému podmíněnému trestu odnětí svobody a k trestu zákazu podnikání v oboru, kde se trestné činnosti dopustil. Neuložil proto obžalované společnosti trest zákazu činnosti ani trest zrušení právnické osoby, jak navrhoval státní zástupce. Soud za daných okolností volil jako přiměřený trest peněžitý, a to ve výměře 250.000,- Kč, tvořený 100 denními sazbami po 2.500,- Kč. Při stanovení výměry trestu vycházel soud z charakteru trestné činnosti, z předmětu podnikání obžalované společnosti (především poskytování půjček), jakož i z objemu podnikatelské činnosti, která je do jisté míry patrná z účetních dokladů za rok 2013, které se ve spise nacházejí.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do 8 dnů ode dne doručení opisu jeho písemného vyhotovení.

Odvolání se podává u Okresního soudu v Berouně a rozhoduje o něm Krajský soud v Praze. Odvolání musí být odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které jeho vydání předcházelo.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody a zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci.

Osoba oprávněná napadnout rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku jej může napadnout také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Právo odvolání nemají již ty oprávněné osoby, které se ho výslovným prohlášením vzdaly.

V Berouně dne 9. listopadu 2016

Mgr. Aleš Grombář, v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení :
Hana Sládková